



**ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

**SPORT SUPREME JUDICIAL
COMMITTEE**



Λεωφ. Μακαρίου Αθλητικού Κέντρου, Έγκωμη 2400, Λευκωσία, Τηλ. 22-897000, Φαξ 22-358891
Makario Athletic Centre Ave., Engomi 2400, Nicosia - Cyprus, P. O. Box 24804, 1304 Nicosia, Tel.: 22-897000, Fax 22-358891

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Υποθ. Αρ.: 3 / 2015

Ενώπιον: **ΞΕΝΙΟΥ Α. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ** - ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ - ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑ - ΜΕΛΟΥΣ
ΛΑΚΗ Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ - ΜΕΛΟΥΣ

Μεταξύ:-

ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Εφεσεϊόντων

και

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Εφεσιβλήτων

Ημερομηνία: 9 Μαρτίου 2016

Για τους Εφεσεϊόντες: ο κ. Λύσανδρος Λυσάνδρου
Για τους Εφεσιβλήτους: ο κ. Χριστόδουλος Χατζηευτυχίου
Για το Ενδιαφερόμενο Μέρος: ο κ. Ανδρέας Δ. Κορομιάς

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Α. Γεγονότα

1. Με την παρούσα έφεση καταχωρηθείσα την 8/12/2015 το Αθλητικό Σωματείο Ανόρθωση Αμμοχώστου («η ΑΝΟΡΘΩΣΗ») εφεσιβάλλουν την απόφαση του Εφετείου της Κυπριακής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου («ΚΟΠ») ημερ.

30/11/2015. Το δε πλήρες σκεπτικό της απόφασης κοινοποιήθηκε στα μέρη την 1/11/2015.

2. Η απόφαση του Εφετείου της ΚΟΠ αφορά το κύρος του αγώνα μεταξύ της ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ και του Αθλητικού Σωματείου Απόλλων Λεμεσού («ο ΑΠΟΛΛΩΝ») που διεξήχθη στις 18/10/2015. Να σημειωθεί ότι επρόκειτο για έφεση ουσιαστικά κατά της απόφασης του Αθλητικού Δικαστή ο οποίος έκρινε ότι υπό τις περιστάσεις, υπεύθυνο σωματείο για τη μη διεξαγωγή του αγώνα ήταν η ΑΝΟΡΘΩΣΗ και προχώρησε συνεπώς στη κατακύρωση του αγώνα υπέρ του ΑΠΟΛΛΩΝΑ με 3-0 σύμφωνα με το σχετικό **άρθρο 6 της Προκήρυξης Πρωταθλήματος Α' Κατηγορίας 2015 – 2016**.
3. Παρεμβάλουμε, για ότι αξία τούτο έχει ότι, ενώπιον του Εφετείου της ΚΟΠ τέθηκαν προς εκδίκαση 3 εφέσεις, οι οποίες και τελικώς συνεκδικάστηκαν δεδομένου ότι τα θέματα που αφορούσαν ήταν αλληλένδετα. Οι δύο εφέσεις καταχωρήθηκαν από την ΑΝΟΡΘΩΣΗ και προσέβαλλαν αφενός την απόφαση του Αθλητικού Δικαστή να απορρίψει την ένσταση του υπέβαλε κατά του κύρους του αποτελέσματος του αγώνα και αφετέρου, το μέρος της απόφασης του Αθλητικού δικαστή με το οποίο κατακύρωσε τον αγώνα υπέρ του ΑΠΟΛΛΩΝΑ. Από την άλλη, ο ΑΠΟΛΛΩΝ προσέβαλε το ύψος των ποινών. Δεν θεωρούμε σκόπιμο ν' αναφερθούμε σε οποιαδήποτε περαιτέρω γεγονότα στο παρόν στάδιο και για σκοπούς της παρούσας απόφασης.
4. Σε σχέση με την ενώπιον μας διαδικασία, τόσο η ΚΟΠ όσο και ο ΑΠΟΛΛΩΝ ήγειραν δύο προδικαστικές ενστάσεις. Η πρώτη εγείρει ευθέως το ζήτημα της δικαιοδοσίας της ΑΔΕΑ να επιληφθεί της έφεσης, επί του ότι το καταστατικό της ΚΟΠ δεν προβλέπει έφεση κατά των αποφάσεων του Εφετείου της ΚΟΠ ενώπιον οποιουδήποτε δικαστικού σώματος. Η δεύτερη ένσταση, την οποία και ήγειρε ο κ.Κορομίας, άπτεται του εκπρόθεσμου της έφεσης.

Β. Οι Θέσεις των Μερών

Β.1. Το Ζήτημα Δικαιοδοσίας της ΑΔΕΑ

5. Με αναφορά στο **άρθρο 4 της Προκήρυξης Πρωταθλήματος Α΄ Κατηγορίας 2015-2016, Κεφάλαιο XIV** καθώς και το **Άρθρο 69 των Πειθαρχικών Κανονισμών της ΚΟΠ 2015/2016**, ο κ. Χατζηευτυχίου προβάλλει την θέση ότι οι αποφάσεις του Εφετείου είναι τελεσίδικες και άμεσα εκτελεστές. Περαιτέρω ότι το **άρθρο 9(2) του Περί ΚΟΑ Νόμου Ν41/69** επιτρέπει στην ΑΔΕΑ να επιλαμβάνεται οποιασδήποτε έφεσης κατά αποφάσεων των οικείων δικαστικών επιτροπών, εφόσον τέτοια έφεση επιτρέπεται από το οικείο καταστατικό και εφόσον ο ΚΟΑ αποδέχεται την αρμοδιότητα. Ότι, πουθενά δεν αναφέρεται στους Πειθαρχικούς Κανονισμούς ή στο Καταστατικό της ΚΟΠ πρόνοια για Έφεση κατά των αποφάσεων του Εφετείου της ΚΟΠ στην ΑΔΕΑ. Αν η πρόθεση της ΚΟΠ ήταν να επιτρέψει εφέσεις κατά των πειθαρχικών της οργάνων, (δηλ. της Δικαστικής Επιτροπής (Αθλητικός Δικαστής) και του Εφετείου που αποτελεί το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Όργανο σύμφωνα με το **Άρθρο 22 των Πειθαρχικών Κανονισμών**) η πρόθεση αυτή θα ήταν ρητή. Παράπεμψε μάλιστα σε προηγούμενες εκδόσεις του Καταστατικού των Γενικών Κανονισμών και δη στο **Άρθρο 22(1) της ΚΟΠ** όπου προέβλεπε ρητά για την επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς επί παντός ζητήματος αναγόμενο στη φύση του αθλήματος «*είτε δια προσφυγής δι' αθλητική διαφορά είτε δι' εφέσεως*». Το υφιστάμενο άρθρο έχει τροποποιηθεί με την απάλειψη της φράσης «*είτε δι' εφέσεως*» και προνοείται μόνο προσφυγή στην ΑΔΕΑ για αθλητική διαφορά.
6. Τέλος μας παρέπεμψε σε δύο αποφάσεις της ΑΔΕΑ οι οποίες ενισχύουν την θέση του. Στην μεν απόφαση **Ναυτικός Όμιλος Αγλαντζιάς -v- Κυπριακής Ομοσπονδίας Κολύμβησης, Υπ. Αρ. 2/2010, ημερ. 5/10/2011** όπου η ΑΔΕΑ δεν ανέλαβε δικαιοδοσία καθότι το καταστατικό της Ομοσπονδίας όχι μόνο δεν προέβλεπε έφεση της ΑΔΕΑ εναντίον τέτοιας απόφασης αλλά αντίθετα προέβλεπε ότι η απόφαση της Αγωνόδικης Επιτροπής είναι οριστική και αμετάκλητη.

7. Στην δε **ΑΠΟΕΛ -v- ΚΟΠ, Υπ. Αρ. 1/2013 ημερ. 29/7/2013** όπου λέχθηκε ότι το **άρθρο 9(2) του Περί Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμου του 1969, Ν41/69** ως είναι διατυπωμένο, «αποστερεί από την ΑΔΕΑ την δυνατότητα επέμβασης ακόμη και όπου διαπιστώνει την εμφανή υπέρβαση του Νόμου ή των εφαρμοστέων αρχών, λόγω περιορισμών από το οικείο καταστατικό».
8. Παρομοίως, ο κ. Κορομιάς εκ μέρους του ΑΠΟΛΛΩΝΑ υπέβαλε ότι η απόφαση του Εφετείου της ΚΟΠ είναι τελεσίδικη. Η οποία απόφαση δεν μπορεί να εφεσιβληθεί εφόσον το καταστατικό της ΚΟΠ δεν επιτρέπει εφέσεις εναντίον αποφάσεων του Εφετείου της ΚΟΠ.
9. Τέλος μας παρέπεμψε σε σωρεία νομολογίας με ειδική όμως αναφορά στην **Πάρη Χριστοδουλίδη –v- Κυπριακός Αεραθλητικής Ομοσπονδίας κ.α. Υπ. Αρ. 4/2003**. Εκεί η ΑΔΕΑ αποφάσισε ότι στερείται δικαιοδοσίας να εκδικάσει την υπόθεση καθότι εκείνο το οποίο ουσιαστικά επιζητούσε ο Αιτητής από την ΑΔΕΑ ήταν να λειτουργήσει σαν Εφετείο εναντίον της Επιτροπής Εφέσεων της ΚΑΟ, κάτι το οποίο δεν προβλεπόταν από το οικείο καταστατικό.
10. Σε αντιδιαστολή ο κ. Λυσάνδρου υπέβαλε ότι η ΑΔΕΑ κέκτηται δικαιοδοσίας εκδίκασης της παρούσας έφεσης, ως ανεξάρτητη και αμερόληπτη δικαστική επιτροπή και ως εκ τούτου οι προδικαστικές ενστάσεις θα πρέπει ν' απορριφθούν.
11. Αναφερόμενος στο **Άρθρο 22(1) του Καταστατικού της ΚΟΠ** σημείωσε ότι η μόνη αναφορά που γίνεται είναι ότι απαγορεύεται η προσφυγή στα πολιτικά Δικαστήρια, προτού εξαντληθούν όλες οι διαδικασίες εντός των Αθλητικών πλαισίων της ΚΟΠ. Ότι, καμία αναφορά δεν γίνεται κατά πόσο τα εμπλεκόμενα μέρη σε απόφαση της ΚΟΠ στερούνται του δικαιώματος να εφεσιβάλουν απόφαση Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ σε ανεξάρτητη και αμερόληπτη Αθλητική Δικαστική Επιτροπή, ως η ΑΔΕΑ.

12. Περαιτέρω ότι, δεν γίνεται καμία αναφορά στο κατά πόσο απόφαση η οποία προέρχεται από διαδικασίες εντός των αθλητικών πλαισίων της ΚΟΠ, είναι τελεσιδικές. Όπως ο ευπαίδευτος συνήγορος εξηγεί, η τελεσιδικία δεν αναφέρεται ρητά στο Καταστατικό αφού σε τέτοια περίπτωση θα αντίκειτο των προνοιών των κανονισμών και αρχών της UEFA και FIFA, τους οποίους η ΚΟΠ οφείλει να εφαρμόζει ως μέλος των ως άνω Ομοσπονδιών.
13. Σε σχέση με τούτο, το ίδιο το Καταστατικό αναφέρει ξεκάθαρα ότι στην περίπτωση του παρόντος Καταστατικού, θα εφαρμόζονται οι κανονισμοί και της αρχές της UEFA και/ή FIFA. Συνεπώς η αναφορά που γίνεται στους Πειθαρχικούς Κανονισμούς της ΚΟΠ, περί τελεσιδικίας της αποφάσεως, θεωρεί ότι αφορά μόνο τα ένδικα όργανα της ΚΟΠ, διαφορετικά τέτοια πρόνοια θα γινόταν ρητά στο Καταστατικό.

B.2. Το Ζήτημα Εκπροθέσμου της Έφεσης.

14. Ο κ. Κορομιάς προέβαλε επίσης το επιχείρημα ότι η παρούσα έφεση είναι εκπρόθεσμη εφόσον καταχωρήθηκε μετά την πάροδο της ταχθείσας προθεσμίας των 15 ημερών καθότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε στις 12/11/2015 και η παρούσα καταχωρήθηκε στις 8/12/2015, δηλ. μετά την παρέλευση 36 ημερών.
15. Ο κ. Λυσσάνδρου από την άλλη εισηγήθηκε ότι ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί και θα πρέπει ν' απορριφθεί, αφού είναι νομικά αβάσιμος. Παρότι συμφωνεί ότι η γνωστοποίηση της απόφασης έγινε στις 12/11/2015, εντούτοις το αιτιολογικό της απόφασης του Εφετείου κοινοποιήθηκε την 1/12/2015. Η παρούσα έφεση καταχωρήθηκε εντός 8 ημερών και σύμφωνα με το σχετικό **Άρθρο 10(2) του Περί ΚΟΑ Νόμου** το οποίο αναφέρει ξεκάθαρα ότι η χρονική Προθεσμία αρχίζει από την ημέρα «καθ' ην κοινοποιήθει η απόφασης».

16. Η Προθεσμία καταχώρησης έφεσης αρχίζει από την ημερομηνία κοινοποίησης του σκεπτικού της απόφασεως σε όλες τις αθλητικές δικαστικές διαδικασίες σύμφωνα με το **Άρθρο 66(1) FIFA STATUTES, Άρθρο 49 CAS CODE** και **Άρθρο 56 των Πειθαρχικών Κανονισμών της ΚΟΠ**.

Γ. Η Απόφαση της ΑΔΕΑ

17. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, εγείρονται δύο προδικαστικές ενστάσεις: Η πρώτη κατά πόσον χωρεί έφεση εναντίον της απόφασης του Εφετείου της ΚΟΠ ημερ. 2.11.2015 και η δεύτερη, νοουμένου ότι η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, κατά πόσον η έφεση είναι εμπρόθεσμη. Κατά λογική προτεραιότητα θα πρέπει πρώτα να εξετάσουμε κατά πόσον μπορεί να γίνει έφεση ενώπιον της ΑΔΕΑ από απόφαση του Εφετείου της ΚΟΠ και μετά να εξετάσουμε κατά πόσον η έφεση είναι εμπρόθεσμη. Εάν αποφασίσουμε ότι δεν χωρεί έφεση τότε δεν χρειάζεται να εξετάσουμε το δεύτερο θέμα αν και μπορούμε να το πράξουμε υπό μορφή obiter. Είμαστε της άποψης ότι δεν μπορούμε να εξετάσουμε μόνο το εμπρόθεσμο ή μη της έφεσης χωρίς να εξετάσουμε πρώτα κατά πόσον μπορεί να γίνει έφεση εναντίον απόφασης του Εφετείου της ΚΟΠ.

Γ.1. Το Ζήτημα Δικαιοδοσίας της ΑΔΕΑ

Ερμηνεία του Καταστατικού της ΚΟΠ

18. Το δικαιοδοτικό **άρθρο 9(2)** έχει τύχει αναφοράς και ερμηνείας σε πλειάδα αποφάσεων, την πιο πρόσφατη να είναι η **ΑΠΟΕΛ v. ΚΟΑ (πιο πάνω)**. Είναι πλέον ξεκάθαρο, όπως άλλωστε και το ίδιο άρθρο ορίζει ότι η ΑΔΕΑ κέκτηται αρμοδιότητας «οσάκις τοιούτη έφεσης επιτρέπεται υπό των οικείων καταστατικών και εφ' όσον ο Οργανισμός θα αποδέχεται τέτοια αρμοδιότητα».

19. Συνεπώς εάν το καταστατικό της οικείας ομοσπονδίας δεν επιτρέπει έφεση στην ΑΔΕΑ τότε, τόσο με βάση το ξεκάθαρο λεκτικό του **άρθρου 9 (2)** και της προηγούμενης νομολογίας της ΑΔΕΑ, η ΑΔΕΑ δεν έχει αρμοδιότητα και εξουσία να επιληφθεί και να εξετάσει μια τέτοια έφεση. Προέχει λοιπόν η εξέταση και ερμηνεία του οικείου καταστατικού.
20. Όπως λέχθηκε από το **Swiss Federal Tribunal - First Civil Law Court** στην **Union des Associations Européennes de Football (UEFA) v. Z. Association, AA_392/2008** το καταστατικό πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με τις αρχές της εμπιστευτικότητας (trust) όμοια με δηλώσεις με συμβατική βούληση. Στην δε **In the Matter of an FA Rule K Arbitration between West Ham United Football Club Limited v. The Football Association Limited, 7/2/2014** λέχθηκε από τον **Nicholas Stewart QC**, ότι τόσο τα σωματεία όσο και οι ποδοσφαιριστές έχουν συνυπογράψει την εγγραφή τους στο καταστατικό και κανονισμούς και συνεπώς δεσμεύονται ως μια σύμβαση. Ομοίως στην **Modahi -v- British Athletic Federation Ltd (No 2) [2001] EWCA CIV 1447** το Αγγλικό Εφετείο, διατύπωσε τη θέση ότι η δικαιοδοσία να πειθαρχεί κάποιος στον αθλητισμό καθιερώνεται από μια σειρά συμβάσεων.
21. Στην δε **Re Rangers Football Club PLC, (2012) SLT 1156, ημερ. 6/6/2012** ο **Λόρδος Glennie** αναφέρει ότι κατά την ερμηνεία των κανονισμών και καταστατικού (εν προκειμένω της Σκωτσέζικης Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου), η κατάλληλη εξέταση είναι να διακριβώσεις τι ακριβώς εννοούσαν τα μέρη από την γλώσσα που χρησιμοποίησαν και ότι, ως ζήτημα του δικαίου των συμβάσεων, περιλαμβάνει την διακρίβωση του, τι ένας μέσος λογικός άνθρωπος θα αντιλαμβανόταν ότι τα μέρη εννοούν. Ο μέσος λογικός άνθρωπος για τους σκοπούς αυτούς είναι κάποιος ο οποίος έχει όλο το γνωστικό υπόβαθρο το οποίο εύλογα θα ήταν διαθέσιμο στα μέρη στην κατάσταση που βρισκόταν κατά τον χρόνο της σύμβασης.

22. Τέλος, το Σκωτσέζικο Δικαστήριο και με αναφορά στις υποθέσεις ***Al-Wedha Club v. Saudi Arabian Football Federation, CAS 2011/A/2472*** και ***Cole v. Football Association Premier League, CAS 2005/A/952*** αναφέρθηκε από ότι, όχι μόνον οι κανονισμοί FIFA δεν περιλαμβάνουν την οποιαδήποτε υποχρεωτική διάταξη η οποία θα υποχρέωνε την οποιαδήποτε εγχώρια ομοσπονδία να επιτρέπει εφέσεις από τις αποφάσεις της αλλά ότι ακόμη και εάν οι κανονισμοί FIFA υποχρέωναν μια εγχώρια ομοσπονδία να παρέχει το δικαίωμα έφεσης εκ της αποφάσεως της, κανένα δικαίωμα προσφυγής στο CAS υφίσταται εκτός και εάν η εγχώρια ομοσπονδία, προβλέπει ένα τέτοιο δικαίωμα επί τοις πράγμασι στο καταστατικό αυτής. Συνεπώς το κατά πόσον το καταστατικό όντως παρέχει το δικαίωμα έφεσης είναι καθαρά ζήτημα ημεδαπού δικαίου.
23. Έχουμε αναγνώσει το Καταστατικό της ΚΟΠ αλλά και τους πειθαρχικούς κανονισμούς που εδόθησαν για την περίοδο 2015-2016. Παρότι οι κανονισμοί δεν αποτελούν μέρος του Καταστατικού, όπως και ο ίδιος ο κ. Κορομιάς αποδέχθηκε ενώπιόν μας, εντούτοις μπορούν να εξεταστούν στο ίδιο πλέγμα διακρίβωσης της πρόθεσης των μερών και σε κάποιο βαθμό ως μέρος του γνωστικού υπόβαθρου κατά τη συνομολόγηση της «σύμβασης» τουλάχιστον στα πλαίσια της παρούσας έφεσης.
24. Είμαστε της άποψης ότι εκείνο που απαιτείται είναι η ρητή αναφορά στο οικείο καταστατικό στη βάση του οποίου θ' αναγνωρίζεται η δυνατότητα επίκλησης της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας της ΑΔΕΑ. Η δε πρόσφατη τροποποίηση του καταστατικού της ΚΟΠ δια της απάλειψης της φράσης «*δί εφέσεως*» καταδεικνύει την σκόπιμη νομοπαραγωγική πρόθεση ότι, η δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ θα περιοριζέτο στην επίλυση «*αθλητικών διαφορών*» και επί τούτου συμφωνούμε με τον κ. Χατζηευτυχίου. Η κατάληξη αυτή υποστηρίζεται από τις διατάξεις που υπάρχουν στους πειθαρχικούς κανονισμούς αναφορικά με την τελεσιδικία των αποφάσεων του Εφετείου της ΚΟΠ στις οποίες μας παρέπεμψαν οι δικηγόροι της ΚΟΠ και ΑΠΟΛΛΩΝ, ως πιο πάνω καταγράφεται.

25. Είμαστε περαιτέρω της άποψης ότι το επιχείρημα ως προς την έλλειψη «αμεροληψίας και ανεξαρτησίας» του Εφετείου της ΚΟΠ, από μόνο του δεν μπορεί να προσδώσει δικαιοδοσία ή να δημιουργήσει δικαιοδοτική ρήτρα *a nihilo*. Επί τούτου αναφορά μπορεί να γίνει στην **Rayo Vallecano de Madrid SAD –v- RFEF, CAS 2013/A/3199 ημερ. 22/10/2013** όπου το **Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού (Court of Arbitration for Sport)** σημείωσε στην **παράγραφο 5.9** της απόφασής του:-

“Precisely the same argument as to the alleged lack of impartiality of a national Federations UEFA licensing committee was raised in joined Cases CAS 2010/A/2170 and CAS 2010/A/2171. In that case, the panel held that, in the absence of a valid arbitration clause:-

“Any such alleged lack of independence and impartiality [of the Greek UEFA licensing committee] would have to be solved by FIFA with the [Greek national football Federation], respectively before Greek courts, if Greek Law provides so. This cannot create a nihilo a jurisdiction clause for CAS”.

26. Στην ίδια υπόθεση λέχθηκε ότι οι Κανονισμοί της FIFA ή UEFA «συνιστούν οδηγία για την σύσταση μιας ρύθμισης, επιτρέπουν την διαιτησία ενώπιον του **CAS (βλ. CAS 2004/A/276 para 2.6 και 2.7)** και δεν προσδίδουν από μόνοι τους δικαιοδοσία στο CAS κατ’ έφεση κατά αποφάσεων των εγχώριων ομοσπονδιών» (βλ. CAS 2004/A/676; CAS 2005/A/952; CAS 2004/A/676; CAS 202/0/422 και συνεκδικαζόμενες υποθέσεις CAS 2010/A/2170 και CAS 2010/A/2171).

27. Όπως δε λέχθηκε στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις **CAS 2010/A/2170 και CAS 2010/A/2171 στην παρ. 47:-**

“Nothing in Article 63 FIFA Statutes can lead to the conclusion that it is directly applicable and therefore forms part per se of the national associations’ rules. The members of FIFA remain independent legal entities with their own set of rules”

28. Συνεπώς, εάν οι Κανονισμοί ή Καταστατικό της ΚΟΠ δεν συνάδουν καθ' οιονδήποτε τρόπο με τους Κανονισμούς της FIFA ή UEFA, εναπόκειται κατά πρώτο λόγο σε αυτές τις διεθνή ομοσπονδίες να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση. Κατά δεύτερο λόγο, είναι η εγχώρια δικαιοσύνη που θα αξιολογήσει εάν χωρεί προσβολή της οποιασδήποτε απόφασης, πράξης ή παράλειψης στη βάση ακριβώς του ημεδαπού δικαίου.

"C

onsequently if the RFEF Statutes are deemed non-compliant with the FIFA or UEFA Statutes, it is for FIFA or UEFA to take the necessary steps to ensure compliance. As was stated in Joined Cases CAS 2010/A/2170 and CAS 2010/A/2171 para 55:-

"If FIFA finds that the jurisdictional system of the national Federation does not comply with Article 63 of its Statutes, it will then take the necessary measures towards the national association in order for it to introduce a valid jurisdiction clause in favor of CAS and/or establish an arbitration Court which meets FIFA'S criteria on independence and impartiality. In the meantime it will be a matter of domestic Law [.....] to decide whether a party concerned by a decision issued by a [sporting] body has the right to appeal against such decision before a competent state court".

29. Θεωρούμε ότι από την στιγμή που δεν καθορίζεται ρητά στο οικείο καταστατικό, το δικαίωμα έφεσης, το Αίτημα της «ανεξαρτησίας και αμεροληψίας» του Εφετείου της ΚΟΠ δεν μπορεί να εξεταστεί στα πλαίσια της παρούσας έφεσης σύμφωνα με το σχετικό **Άρθρο 9 (2) του Νόμου**. Τούτο δεν σημαίνει ότι αποφασίζουμε ότι η ΑΔΕΑ δεν έχει την δυνατότητα αξιολόγησης του συγκεκριμένου επιχειρήματος υπό την πρωτοβάθμια της δικαιοδοσία, στα πλαίσια του σχετικού **Άρθρου 9 (1) (α) του Νόμου**. Ενόψει τούτου κρίνουμε σκόπιμο να μην κάνουμε την οποιαδήποτε περαιτέρω αναφορά ή ανάλυση των νομικών επιχειρημάτων.

30. Αξίζει να σημειωθεί για σκοπούς πληρότητας της απόφασης ότι στην **Re Rangers Football (πιο πάνω)** το Σκωτσέζικο Δικαστήριο επέτρεψε την προσφυγή ενώπιον του θεωρώντας ότι δεν επρόκειτο για έφεση αλλά προσφυγή στο δικαστήριο στα πλαίσια της εποπτικής του δικαιοδοσίας να διορθώσει κατ' ισχυρισμόν υπέρβαση εξουσίας από το κατώτερο διαιτητικό όργανο. **Λόρδος Glennie** θεώρησε ότι επρόκειτο για προσφυγή με σκοπό την δικαστική εξέταση ("judicial review") της απόφασης του κατώτερου διαιτητικού οργάνου.
31. Κάτι τέτοιο όμως δεν είναι επιτρεπτό ως είναι διατυπωμένο το δικαιοδοτικό **Άρθρο 9(1) του Νόμου**, εφόσον προσφυγή είναι δυνατή όπου το καταστατικό της οικείας ομοσπονδίας δεν προβλέπει για την ρύθμιση της αθλητικής διαφοράς. Εδώ πρόκειται για αξιολόγηση της ορθότητας ή έστω της νομιμότητας της απόφασης του Εφετείου της ΚΟΠ. Δεν πρόκειται για αναφύησα αθλητική διαφορά στα πλαίσια του **Άρθρου 9(1)(α)** όπως λ.χ. υπέρβαση από πλευράς της ίδιας ΚΟΠ οποιασδήποτε αθλητικής διάταξης αλλά για έφεση κατά της απόφασης της οικείας δικαστικής επιτροπής δυνάμει του **Άρθρου 9(2)**. Επαναλαμβάνουμε συναφώς τα όσα ελέχθησαν στην **ΑΠΟΕΛ v. ΚΟΠ (πιο πάνω)** στην οποία μας παρέπεμψε ο κ. Χατζηευτυχίου.
32. Παρά την πιο πάνω μας κατάληξη, προχωρούμε και εξετάζουμε το ζήτημα του εκπρόθεσμου το οποίο και εγέρθηκε από το ενδιαφερόμενο σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ.

Γ.2. Το Ζήτημα Εκπροθέσμου της Έφεσης.

33. Το Άρθρο 10(2) του Νόμου, επιτρέπει την καταχώρηση έφεσης «εντός 8 ημερών από της ημέρα, καθ' ην κοινοποιήθη η απόφαση, ήτις προβάλλεται δια εφέσεως» (υπογράμμιση δική μας).

34. Θεωρούμε ότι η έννοια της κοινοποίησης μιας απόφασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως κοινοποίηση του πλήρους σκεπτικού της αλλά του αποτελέσματος αυτής. Τα όποια έννομα παράγωγα γεννιούνται κατά την ανάγνωση ή άλλως πως κοινοποίησης του αποτελέσματος και όχι του σκεπτικού μιας απόφασης. Εάν υιοθετούσαμε το σκεπτικό του κ. Λυσάνδρου ότι ο χρόνος αρχίζει από της κοινοποίησης του πλήρους σκεπτικού θα καταλήγαμε στο εξής οξύμωρο: από την μια να υπάρχει μια καθ' όλα δεσμευτική απόφαση και από την άλλη να μην παρέχεται η δυνατότητα προσβολής της μέχρι της κοινοποίησης του σκεπτικού. Δεν θα μπορούσε να παρέχεται το δικαίωμα προσβολής με την κοινοποίηση του αποτελέσματος αλλά η προθεσμία παρατείνεται μέχρι της κοινοποίησης του σκεπτικού. Αυτό θα ήταν εξόφθαλμη διαστρέβλωση του σχετικού **Άρθρου 10(2) του Νόμου**.
35. Άλλωστε θα συμφωνήσουμε με τον κ. Κορομία ότι ήταν δυνατή η καταχώρηση έφεσης υπό της επιφύλαξης του δικαιώματος προσθήκης περαιτέρω λόγων έφεσης με την λήψη του πλήρους σκεπτικού της απόφασης. Σχετικά παρατηρούμε ότι με την παρούσα έφεση προβάλλονται γενικά 11 νομικοί ισχυρισμοί ή όπως οι εφεσείοντες τους χαρακτηρίζουν «νομικά σημεία». Εμφανώς πρόκειται για νομικά σημεία γενικής υφής. Η όποια εξειδίκευση σε «λόγους έφεσης» γίνεται στα «γεγονότα» που καταγράφουν οι εφεσείοντες. Θεωρούμε επομένως, ότι η ίδια ακριβώς μεθοδολογία θα μπορούσε να ακολουθηθεί από τους εφεσείοντες και εντός της προθεσμίας των 8 ημερών από τις 30/11/2015 όταν κοινοποιήθηκε σε αυτούς το αποτέλεσμα χωρίς να προχωρούν βεβαίως στην εξειδίκευση «λόγων έφεσης».
36. Επί τούτου παρατηρούμε ότι στη συνήθη δικονομική πρακτική ενώπιον των κυπριακών Δικαστηρίων, παρέχεται η δυνατότητα επιφύλαξης του δικαιώματος προσθήκης επιπλέον λόγων έφεσης με την λήψη πρακτικών.

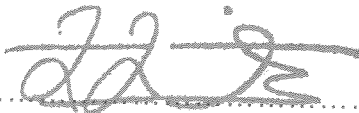
Γ.3 Κατάληξη

37. Ως εκ των ανωτέρω καταλήγουμε ότι στην προκειμένη περίπτωση το καταστατικό της ΚΟΠ δεν προβλέπει και δεν επιτρέπει έφεση στην ΑΔΕΑ εναντίον απόφασης του Εφετείου της ΚΟΠ και επομένως η ΑΔΕΑ δεν έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί μιας τέτοιας έφεσης.

38. Μόνο ο Νόμος του ΚΟΑ είναι σχετικός για να αποφασισθεί το πλαίσιο της αρμοδιότητας και της δικαιοδοσίας της ΑΔΕΑ. Τα UEFA Statutes δεν έχουν σχέση με την αρμοδιότητα της ΑΔΕΑ να εκδικάζει εφέσεις και δεν υπέχουν ισχύ έναντι του Νόμου. Τα UEFA Statutes είναι κανονισμοί που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των διαφόρων ομοσπονδιών μελών της UEFA και ούτε μπορούν να περιορίσουν ή να επεκτείνουν τη δικαιοδοσία και αρμοδιότητα της ΑΔΕΑ η οποία διέπεται αποκλειστικά και μόνο από **τον περί ΚΟΑ Νόμο και συγκεκριμένα το άρθρο 9 (2)** αυτού.

39. Ακόμη και εάν αναλαμβάναμε δικαιοδοσία εκδίκασης της παρούσας δεν θα προχωρούσαμε στην εξέταση της καθότι θεωρούμε αυτήν εκπρόθεσμη. Συνεπώς η Έφεση απορρίπτεται και το παράβολο κατάσχεται.

ΞΕΝΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ



ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ



ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ



ΛΑΚΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ





**ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

**SPORT SUPREME JUDICIAL
COMMITTEE**



Λεωφ. Μασκαρέιου Αθλητικό Κέντρο, Έγκωμη 2400, Λευκωσία, Τηλ. 22-897000, Φαξ: 22-358891
Makario Athletic Centre Ave., Engomi 2400, Nicosia - Cyprus, P. O. Box 24804, 1304 Nicosia, Tel.: 22-897000, Fax 22-358891

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Υπόθ. Αρ. 3 / 2015

Ενώπιον: ΞΕΝΙΟΥ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ - ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑ - ΜΕΛΟΥΣ
ΛΑΚΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ - ΜΕΛΟΥΣ

Μεταξύ:

ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Εφεσεϊόντων

και

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Εφεσιβλήτων

Ημερομηνία: 9 Μαρτίου 2016

Για τους Εφεσεϊόντες: ο κ. Λύσανδρος Λυσάνδρου
Για τους Εφεσιβλήτες: ο κ. Χριστόδουλος Χατζηευτυχίου
Για το Ενδιαφερόμενο Μέρος: ο κ. Ανδρέας Κορομίας

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Στη παρούσα υπόθεση, οι Εφεσεϊόντες κατεχώρησαν Έφεση κατά της απόφασης του εφετείου της Κυπριακής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου (ΚΟΠ) στις υπ'αρ. 6/2015 και 7/2015 εφέσεις.

Η εν λόγω απόφαση γνωστοποιήθηκε στα Μέρη προφορικά στις 12 Νοεμβρίου 2015, στις 30 Νοεμβρίου 2015 εκδόθηκε το πλήρες σκεπτικό και στη 1 Δεκεμβρίου 2015 κοινοποιήθηκε στα Μέρη.

Η παρούσα Έφεση κατεχωρήθη στις 8 Δεκεμβρίου 2015.

Στην Έφεση, τόσο η ΚΟΠ, όσο και το ενδιαφερόμενο Μέρος ΑΠΟΛΛΩΝ Λεμεσού ήγειραν τη Προδικαστική Ένσταση επικαλούμενοι έλλειψη Δικαιοδοσίας της ΑΔΕΑ να επιληφθεί τη παρούσα Έφεση. Επί πλέον ο Δικηγόρος του ΑΠΟΛΛΩΝΑ ήγειρε δεύτερη Προδικαστική ένσταση, ισχυριζόμενος ότι η παρούσα Έφεση είναι εκπρόθεσμη.

Επειδή πιστεύω ότι όσον αφορά τα γεγονότα δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ των Μερών, θα προχωρήσω στην εξέταση των Προδικαστικών Ενστάσεων.

Ανεξάρτητα με τη σειρά που έχουν υποβληθεί, μετά από προσεκτική εκτίμηση, θεωρώ ότι η πρώτη από τις εν λόγω ενστάσεις που πρέπει να εξετασθή είναι η Ένσταση ότι η Έφεση είναι εκπρόθεσμη.

Θεωρώ ότι εάν θεωρηθή ότι είναι πράγματι εκπρόθεσμη, τότε η Έφεση θα πρέπει να απορριφθεί και δεν θα υπάρχει λόγος να εξετασθεί το θέμα της Δικαιοδοσίας και κατ' επέκταση η ένσταση σε ότι αφορά από το λόγο.

Η προσβαλλόμενη απόφαση του Εφετείου της ΚΟΠ εξεδόθη (εκοινοποιήθηκε) στις 12 Νοεμβρίου, 2015 και η παρούσα Έφεση υπ' αρ. 3/15 κατεχωρήθη στις 8 Δεκεμβρίου, 2015. Όπως αναφέρεται πιο πάνω το πλήρες αιτιολογικό εδόθη την 1^η Δεκεμβρίου 2015.

Σύμφωνα με τη σχετική Νομοθεσία (Ο Περί Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμος του 1996) η χρονική προθεσμία καταχώρησης της Εφέσεως αρχίζει «από την ημέρα καθ'ην εκοινοποιήθη η απόφασις».

Είναι ο ισχυρισμός του Δικηγόρου των Εφεσιόντων ότι η εν λόγω προθεσμία αρχίζει από την ημέρα που κοινοποιήθηκε το αιτιολογικό της προσβαλλομένης απόφασης (και όχι από την ημερομηνία που ανακοινώθη η Απόφαση).

Ο ισχυρισμός αυτός δεν με βρίσκει σύμφωνο.

Η κατ' αναλογία ακολουθούμενη πρακτική στο Ανώτατο Δικαστήριο ως Εφετείο είναι όπως ως ημερομηνία έναρξης της προθεσμίας για καταχώρηση Έφεσης είναι η

ημερομηνία που απηγγέλθη, ανακοινώθη η Απόφαση, και όχι η ημερομηνία που δόθηκε το αιτιολογικό ή τα Πρακτικά της Πρωτόδικης απόφασης.

Με άλλα λόγια η Έφεση καταχωρείται μέσα στη σχετική προθεσμία από την έκδοση της Απόφασης και επιφυλάσσεται το δικαίωμα για επί πλέον λόγους Έφεσης αφού δοθεί το αιτιολογικό ή τα Πρακτικά.

Η αρχή αυτή έχει και νομολογιακά επιβεβαιωθεί.

Εν όψει των ανωτέρω θεωρώ ότι η καταχώρηση της παρούσας Έφεσης στις 8 Δεκεμβρίου 2015, δηλαδή 36 ημέρες μετά την κοινοποίηση της Απόφασης στις 12 Νοεμβρίου 2015 είναι εκπρόθεσμη.

Κατά συνέπεια η παρούσα Έφεση απορρίπτεται ως εκπρόθεσμη.

Εφόσον έχω ήδη αποφασίσει για τη τύχη της παρούσας Έφεσης θεωρώ ότι δεν χρειάζεται να επιληφθώ της άλλης Προδικαστικής Ένστασης σε ότι αφορά τη Δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ.

Θα ήθελα εν τούτοις, υπό μορφή obiter, να αναφέρω ορισμένες σκέψεις που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην απόφασή μου σε σχέση με αυτή τη Προδικαστική Ένσταση. Τονίζω ότι αποτελούν γενικές παρατηρήσεις και σκέψεις, χωρίς με οποιοδήποτε τρόπο να οδηγούν σε τελικά ασφαλές συμπέρασμα.

Η εγκυρότητα της ίδρυσης του Εφετείου της ΚΟΠ, φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, να μην είναι δυνατό να αμφισβητηθεί. Εν τούτοις κάποιο στάδιο και υπό την επιφύλαξη των πιο κάτω θα ήτο χρήσιμο να εξετασθή και το θέμα αυτό.

Η αφαίρεση όμως της Δικαιοδοσίας της ΑΔΕΑ να επιλαμβάνεται Εφέσεις κατά αποφάσεων της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ ή Πειθαρχικών Ποινών, έχω την άποψη ότι πρέπει να εξετασθεί με μεγάλη προσοχή μέσα στα πλαίσια των σχετικών UEFA Statutes αλλά και του Περί Κυπριακού Αθλητισμού Νόμου και ειδικότερα σε ότι αφορά την ίδρυση, το ρόλο και τις αρμοδιότητες της ΑΔΕΑ. Χωρίς να τοποθετούμαι τελεσίδικα θα έκλεινα να θεωρήσω ότι το πνεύμα των σχετικών πιο πάνω προνοιών σε ότι αφορά την ΑΔΕΑ δίνει στην ΑΔΕΑ τις εξουσίες και κατ' επέκταση τη Δικαιοδοσία, σε πλήρη σύμπνοια με τις σχετικές Πρόνοιες του UEFA Statutes, όπως επιλαμβάνεται Εφέσεις κατ' αποφάσεων του Εφετείου της ΚΟΠ.

Αυτό είναι κατά τη γνώμη μου και το πνεύμα του Νομοθέτη. Διαφορετικά με αποφάσεις των διαφόρων Ομοσπονδιών θα ακύρωναν σιγά σιγά την Δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ, σαν Εφετείο.

Σίγουρα τέτοια πρόθεση δεν είχε ο Νομοθέτης.

Παράλληλα, και χωρίς επηρεασμό των πιο πάνω, είναι η εισήγησή μου όπως, προς οριστική διευθέτηση του θέματος, τροποποιηθεί η σχετική πρόνοια του Περί Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμου με τη διαγραφή, αφαίρεση από το άρθρο 9(2) του Νόμου της πρότασης: “....ΤΟΙ ΑΥΤΗ ΕΦΕΣΗ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΟΣΟΝ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΘΑ ΑΠΟΔΕΧΕΤΟ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ”.

Λόγω του εξαιρετικού ενδιαφέροντος της υπόθεσης αυτής, θεωρώ πρέπον όπως το παράβολο πρέπει να επιστραφεί.



Ξένιος Α. Ξενόπουλος

Πρόεδρος